

HARM STREMLER, ROUTINIËR VAN SDS

“HET WAS GEWOON LEUK, DAAR DEED IK HET VOOR”

Het is voor menigeen niet weggelegd om in een eerste elftal te voetballen. Er zijn echter ook mannen die niet weg te denken zijn in het vlaggenschip van de vereniging. Iemand die onomstreden tot die laatste categorie behoort, Harm Stremmer van het Oosterendse SDS, is inmiddels gestopt.

AMBITIE

“Ik heb 22 jaar in het eerste gespeeld en ik heb nooit de ambitie gehad om ergens anders te spelen. Ik kwam als een van de starters in het team en ben gestopt toen ik de oudste was bij het eerste. Ik heb het altijd leuk gevonden om wedstrijden te spelen, maar ik was bepaald geen trainingsbeest. De bedoeling is dat ik volgend jaar begin in het derde. Speel ik weer met vrienden waar ik jarenlang mee heb gespeeld vroeger in het eerste. Verder speelt mijn jongste zoon bij SDS en mijn middelste speelt in Sneek bij ONS op een leuk niveau.”

VERANDERING

Een echte kentering qua sfeer en beleving in de loop der jaren heeft de routinier nooit gezien: “Nee ik kan mij dat niet herinneren. Het was vooral gezellig, ook toen ik een van de ouderen was. Ze zeggen wel eens dat de jeugd sneller afzegt of op vakantie is. Ik sta te ver van het team af om daar iets over te zeggen. Vroeger waren we er gewoon altijd als er moest worden gespeeld. Misschien dat er iemand niet was in verband met kaatsen, maar verder kan ik mij dat niet meer herinneren.”

BELANGRIJKSTE WEDSTRIJD

“Dat was op bevrijdingsdag tegen Be Quick Dokkum op het oude complex van Blauw Wit 34 (De Greuns, red.) in Leeuwarden. Ik kan mij niet meer exact voor de geest halen, maar misschien moest ik wel gewoon werken overdag. We speelden die wedstrijd om het kampioenschap in de derde klasse en we wonnen. Enkelingen van SDS gingen voor en na de wedstrijd gewoon naar het Bevrijdingsfestival. Het jaar daarna werden we direct weer kampioen, waardoor we sportief op het hoogste niveau ooit speelden in de eerste klasse”, aldus Stremmer.

